

pallawal maal inimene allati higgis seisab. Omma ühhe peäl nemmad kuski kohhas karwu ei salli, waid ajawad neid ühhe karwa kautawa salwiga ärra. Pead ajawad abbeme-noaga umbpaljaks, muud kui et agga kess pealae peäle üht juukse tukka jätwad.

Parrast wägga suurt luggu peawad; temma jures lubbarwad ja toutawad; ja arwaks Turk ennast teotud ja auuto mehhe ollewad, kui parrast ilma saaks jääma.

Keiser Mahmut, kes nüid wallitseb, on praego omma rahwa rummalusega nendasammoti wõitlemas, kuidas Peter I. ommal ajal inimeste rummalusega wõitles. Sesamma Keiser on omma sõawäe ning omma teenrite parrad, nenda kuidas Petergi esimesest Wenne maal teggi, lasknud ärraajada; agga pallusid need, kes parrast ilma jäiwad, et sedda, kui suust wõeti, neie kätte anda, et tedda puusärki panna, ja mulda kasawõtta.

Riide ja ehte polest on se rahwas wägga ehtlik, ja armastab omma ehtes kulla ja kalli kirowide läikimist.

Omna pühha koddasid ehitawad uhkeste ja sure kulloga; egga tohhi ialgi uskmata surmamata siise minna. Matmise paiku ehitawad wägga kennaste, kus hingamise päewil kõndimas ja ommaksid, kes seäl hingawad, mällestamas käiwad. On neil mitmed sured pühhad, agga igga rebe nädalapühhaks.

Illes weel paljogi sest rahwast räkida, agga tuum ei anna sedda tehha; selleparrast ei muud, kui et wiimsest tähhendame: et Turgid nenda, kuidas muudki inimese lomad, sündimisest koggoniste pahhad ei olle; waid, et nende walleseggane usk neid rikkub ja targemaks kelab samast. On nemmad meile õppetuseks, et nähha, kuidas ühhe rahwaga luggu lähheb, ja mis temmast saab, kui wallesprohwetite ja wäärõppetajate wõrkudesse sattub, ja kui tedda jummaliko rõetundmise tee peält kõrwale pettetakse. Egga melegi neist parremad saaks ollema, kui nende ussus ollekäime sündinud ja illeskaswand.

Eeksis 20. Julil 1829.

Otto Willem Masing.